

श्रीमद् भागवत का यह सार
भगवद् भक्ति ही आधार

श्रीमद्भागवत रसिक कुटुंब

उद्धव गीता - प्रथम सोपान

Uddhava Geeta - Pratham Sopaan

स्व धाम प्रस्थान को देखो हो रहे श्री कृष्ण तैयार।
उद्धत किए उद्धव समक्ष अद्भुत अनमोल उद्गार।।

नारायणं(न) नमस्कृत्य, नरं(ञ) चैव नरोत्तमम्।

देवीं(म) सरस्वतीं(म) व्यासं(न), ततो जयमुदीरयेत्

nārāyaṇam (n) namāskṛtya, naram(ñ)caiva narottamam

devīm(m) sarāsvatīm (m) vyāsam(n), tato jayamudīrayet

नामसङ्कीर्तनं(म) यस्य, सर्वपापप्रणाशनम्।

प्रणामो दुःखशमनस्, तं(न) नमामि हरिं(म) परम्

nāmasaṅkīrtanam(m) yasya, sarvapāpaprāṇāśanam

praṇāmo duḥkhaśamanas, taṁ(n) namāmi harim(m) param

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

एकादशः स्कंधः

॥ अथ षष्ठोऽध्यायः ॥

Om namo bhagawate vasudevāya

Ekādaśah skāndhah

Atha ṣaṣṭhōdhyāyah

श्रीशुक उवाच

अथ ब्रह्माऽऽत्मजैर्देवैः(फ), प्रजेशैरावृतोऽभ्यगात्।

भवश्च भूतभव्येशो, ययौ भूतगणैर्वृतः ॥ 1 ॥

śrīśuka uvāca

athā brahmā'tmajairdevaiḥ(ph), prajeśairāvṛtō'bhyagāt
bhavāśca bhūtabhavyeśo, yayau bhūtagaṇairvṛtaḥ ||1||

brahmā'tma + jair + devaiḥ, prajeśairā + vṛto'bhyagāt,

bhūta + bhavyeśo, bhūtagaṇair + vṛtaḥ

इन्द्रो मरुद्भिर्भगवा-नादित्या वसवोऽश्विनौ।

ऋभवोऽङ्गिरसो रुद्रा, विश्वे साध्याश्च देवताः ॥ 2 ॥

indro marūdbhirbhagavā-nādityā vasavo'śvinau
ṛbhavo'ṅgirasō rūdrā, viśve sādhyāśca devatāḥ ||2||

marud + bhir + bhagavā, ṛbhavo'ñ + giraso

गन्धर्वाप्सरसो नागाः(स), सिद्धचारणगुह्यकाः।

ऋषयः(फ) पितरश्चैव, सविद्याधरकिन्नराः ॥ 3 ॥

gāndhārvāpsaraso nāgāḥ(s), siddhacāraṇaguhyakāḥ
ṛṣayah(ph) pitarāścaiva, savidyādharakinnarāḥ ||3||

gandharvāp + saraso, siddha + cāraṇa + guhyakāḥ, savidyā + dhara + kinnarāḥ

द्वारकामुपसं(ञ)जग्मुः(स), सर्वे कृष्णदिदृक्षवः।

वपुषा येन भगवान्, नरलोकमनोरमः।

यशो वितेने लोकेषु, सर्वलोकमलापहम् ॥ 4 ॥

Dvārakāmupasa(ñ)jagmuḥ(s), sarve kṛṣṇadidṛkṣavaḥ
vapuṣā yena bhagavān, naralokamanoramah
yaśo vitene lokeṣu, sarvalokamalāpaham ||4||

Dvārakā + mupa + sa(ñ)jagmuḥ(s), kṛṣṇadi + dṛkṣavaḥ,

nara + loka + manoramah, sarvalo + kamalā + paham

तस्यां(म) विभ्राजमानायां(म), समृद्धायां(म) महर्द्धिभिः।

व्यक्षतावितृप्ताक्षाः(ख), कृष्णमद्भुतदर्शनम् ॥ 5 ॥

**tāsyāṃ(m) vibhrājamānāyāṃ(m), samṛddhāyāṃ(m) maharddhibhiḥ .
vyacākṣatāvitr̥ptākṣāḥ(kh), kṛṣṇamādbhutadarśanam ||5||**

vibhrā + jamā + nāyāṃ(m), mahard + dhibhiḥ,

vyacākṣatā + vitṛp + tākṣāḥ(kh), kṛṣṇa + mad + bhutadarśanam

स्वर्गोद्यानोपगैर्माल्यैश्- छादयन्तो यदूत्तमम् ।

गीर्भिश्चित्रपदार्थाभिस्- तुष्टुवुर्जगदीश्वरम् ॥ 6 ॥

**Svargodyānopagairmālyaiś- chādayānto yudūttamam
Gīrbhīścītrapadārthābhis- tuṣṭuvurjagadīśvaram ||6||**

Svargo + dyāno + pagair + mālyaiś, yudūt + tamam,

Gīr + bhīś + citra + padārthā + bhis, tuṣṭuvur + jagadīśvaram

देवा ऊचुः

नताः(स) स्म ते नाथ पदारविन्दं(म),

बुद्धीन्द्रियप्राणमनोवचोभिः ।

यच्चिन्त्यतेऽन्तर्हृदि भावयुक्तैर्-

मुमुक्षुभिः(ख) कर्ममयोरुपाशात् ॥ 7 ॥

devā ūcuḥ

natāḥ(s) sma te nātha padāravindaṃ(m)

buddhīndriyāprāṇamanovacobhiḥ

yaccintyate'ntarhṛdi bhāvayūktai-

rmumūkṣubhiḥ(kh) karmamayorupāśāt ||7||

buddhīndriya + prāṇa + mano + vacobhiḥ, yac + cintyate'ntar + hṛdi,

karma + mayo + rupāśāt

त्वं(म) मायया त्रिगुणयाऽऽत्मनि दुर्विभाव्यं(म),

व्यक्तं सृजस्यवसि लुम्पसि तद्गुणस्थः ।

नैतैर्भवानजित कर्मभिरज्यते वै,

यत् स्वे सुखेऽव्यवहितेऽभिरतोऽनवद्यः ॥ 8 ॥

tvam(m) māyayā triguṇayā'tmani durvibhāvyaṃ(m),
vyāktaṃ sṛjasyavasi lūmpasi tādguṇāsthaḥ
naitairbhavānajita karmabhirājyate vai,
yatsve sukhe'vyavahite'bhirato'navādyah ||8||

dur + vibhāvyaṃ(m), sṛjas + yavasi, naitair + bhavāna + jita,
karma + bhirajyate, sukhe' + vyavahite' + bhirato' + navadyah

शुद्धिर्नृणां(न) न तु तथेड्य दुराशयानां(म),
विद्याश्रुताध्ययनदानतपः(ख)क्रियाभिः।
सत्त्वात्मनामृषभ ते यशसि प्रवृद्ध-
सच्छ्रद्धया श्रवणसम्भृतया यथा स्यात् ॥ 9 ॥

śuddhirnṛṇām(n) na tu tathedyā durāśayānām(m),
vidyāśrutādhyayanadānatapaḥ(kh) kriyābhiḥ
sattvātmanāmṛṣabha te yaśasi pravṛddha-
sacchraddhayā śravaṇasambhṛtayā yathā syāt ||9||

śuddhir + nṛṇām(n), vidyā + śrutā + dhyayana + dānatapaḥ(kh)
sattva + manā + mṛṣabha, śravaṇa + sam + bhṛtayā

स्यान्नस्तवाङ्घ्रिरशुभाशयधूमकेतुः(ह),

क्षेमाय यो मुनिभिरार्द्रहृदोह्यमानः।

यः(स) सात्वतैः(स) समविभूतय आत्मवद्भिर-

व्यूहेऽर्चितः(स) सवनशः(स) स्वरतिक्रमाय ॥ 10 ॥

syānnastavāṅghriraśubhāśayadhūmaketuḥ(h)
kṣemāya yo munibhirārdrahṛdohyamānaḥ
yaḥ(s) sātvatāiḥ(s) samavibhūtaya ātmavadbhir-
vyūhe'rcitaḥ(s) savanaśaḥ(s) svaratikramāya ||10||

syān + nastavāṅghri + raśubhā + śaya + dhūmaketuḥ(h),
munibhi + rārdra + hṛdoh + yamānaḥ, sva + rati + kramāya

यश्चिन्त्यते प्रयतपाणिभिरध्वराग्रौ,
 त्रय्या निरुक्तविधिनेश हविर्गृहीत्वा ।
 अध्यात्मयोग उत योगिभिरात्ममायां(ञ),
 जिज्ञासुभिः(फ) परमभागवतैः(फ) परीष्टः ॥ 11 ॥
 yāścintyate prayatapāṇibhirādhvarāgnau,
 trayyā niruktavidhineśa havirgrhitvā
 ādhyātmayoga uta yogibhirātmamāyāṃ(ñ),
 jijñāsuhīḥ(ph) paramabhāgavataiḥ(ph) pariṣṭaḥ ||11||

yaś + cintyate, prayata + pāṇi + bhira + dhvarāgnau, nirukta + vidhineśa,

yogi + bhirāṭma + māyāṃ(ñ), parama + bhāgavataiḥ(ph)

पर्युष्टया तव विभो वनमालयेयं(म्),
 सं(व)स्पर्धिनी भगवती प्रतिपत्निवच्छ्रीः ।
 यः(स) सुप्रणीतममुयार्हणमाददत्रो,
 भूयात् सदाङ्घ्रिरशुभाशयधूमकेतुः ॥ 12 ॥
 paryuṣṭayā tava vibho vanamālayeyaṃ(m),
 saṃ(v) spardhinī bhagavatī pratipātnivacchrīḥ
 yaḥ(s) sūpraṇītamamuyārhaṇamādadanno
 bhūyāt sadāṅghriraśubhāśayadhūmaketuḥ ||12||

vanamā + layeyaṃ(m), prati + patni + vacchrīḥ,

supraṇīta + mamuyār + haṇamā + dadanno, sadāñ + ghriraśubhā + śaya + dhūmaketuḥ

केतुस्त्रिविक्रमयुतस्त्रिपतत्पताको,
 यस्ते भयाभयकरोऽसुरदेवचम्बोः ।
 स्वर्गाय साधुषु खलेष्वितराय भूमन्,
 पादः(फ) पुनातु भगवन् भजतामघं(न) नः ॥ 13 ॥

**Ketustrivikramayutastripatātpatāko,
yāste bhayābhayakaro'suradevacāmvoḥ
svargāya sādhuṣu khaleṣvitarāya bhūman,
pādaḥ(ph) punātu bhagavan bhajatāmaghaṃ(n) naḥ ||13||**

Ketustri + vikrama + yutastri + patat + patāko,

bhayā + bhayakaro' + suradeva + camvoḥ, khaleṣ + vitarāya, bhajatā + maghaṃ(n)

**नस्योतगाव इव यस्य वशे भवन्ति,
ब्रह्मादयस्तनुभृतो मिथुरर्द्यमानाः।
कालस्य ते प्रकृतिपुरुषयोः(फ) परस्य,
शं(न) नस्तनोतु चरणः(फ) पुरुषोत्तमस्य ॥ 14 ॥
nāsyotagāva iva yasya vaśe bhavānti,
brahmādayāstanubhṛto mithurardyamānāḥ
kālasya te prakṛtipūruṣayoḥ(ph) parāsya,
śaṃ(n) nāstanotu caraṇaḥ(ph) puruṣottamāsya ||14||**

nasyo + tagāva, brahma + dayas + tanubhṛto,

mithurar + dyamānāḥ,

prakṛtipū + ruṣayoḥ(ph), puruṣot + tamasya

**अस्यासि हेतुरुदयस्थितिसंयमाना-
मव्यक्तजीवमहतामपि कालमाहुः।
सोऽयं(न) त्रिणाभिरखिलापचये प्रवृत्तः(ख),
कालो गभीररय उत्तमपुरुषस्त्वम् ॥ 15 ॥
āsyāsi heturudayāsthitisamyamānā-
māvyaḥkṭajīvamahatāmapi kālamāhuḥ
so'yam(n) triṇābhirakhilāpacayē pravṛttaḥ(kh),
kālo gabhīraraya uttamapūruṣastvam ||15||**

heturudaya + sthitisamyā + mānā,

**Ketustrivikramamayutastripatatpatāko,
yaste bhayābhayakaro'suradevacamvoḥ
svargāya sādhuṣu khaleṣvitarāya bhūman,
pādaḥ(ph) punātu bhagavan bhajatāmaghaṃ(n) naḥ ||13||**

Ketustri + vikrama + yutastri + patat + patāko,
bhayā + bhayakaro' + suradeva + camvoḥ, khaleṣ + vitarāya, bhajatā + maghaṃ(n)

नस्योतगाव इव यस्य वशे भवन्ति,
ब्रह्मादयस्तनुभृतो मिथुरर्द्यमानाः।
कालस्य ते प्रकृतिपुरुषयोः(फ) परस्य,
शं(न) नस्तनोतु चरणः(फ) पुरुषोत्तमस्य ॥ 14 ॥

**nasyotagāva iva yasya vaśe bhavanti,
brahmādayastanubhṛto mithurardyamānāḥ
kālasya te prakṛtipūruṣayoḥ(ph) parasya,
śaṃ(n) nastanotu caraṇaḥ(ph) puruṣottamasya ||14||**

nasyo + tagāva, brahma + dayas + tanubhṛto,
mithurar + dyamānāḥ,
prakṛtipū + ruṣayoḥ(ph), puruṣot + tamasya

अस्यासि हेतुरुदयस्थितिसंयमाना-
मव्यक्तजीवमहतामपि कालमाहुः।
सोऽयं(न) त्रिणाभिरखिलापचये प्रवृत्तः(ख),
कालो गभीररय उत्तमपुरुषस्त्वम् ॥ 15 ॥

**asyāsi heturudayasthitisamyamānā-
mavyaktajīvamahatāmapī kālamāhuḥ
so'yaṃ(n) triṇābhirakhilāpacaye pravṛttaḥ(kh),
kālo gabhīraraya uttamapūruṣastvam ||15||**

heturudaya + sthitisamya + mānā,

mavyakta + jīva + mahatā + mapi,

triṇā + bhirakhilā + pacaye, uttamapū + ruṣas + tvam

त्वत्तः(फ) पुमान् समधिगम्य या स्ववीर्य(न),

धत्ते महान्तमिव गर्भममोघवीर्यः।

सोऽयं(न) तयानुगत आत्मन आण्डकोशं(म),

हैमं (म) ससर्ज बहिरावरणैरुपेतम् ॥ 16 ॥

tvattaḥ(ph) pumān samadhigāmya yayā svavīryam(n)

dhatte mahāntamiva garbhamamoghavīryaḥ

so'yaṁ(n) tayānugata ātmana āṇḍakośam(m)

haimam(m) sasarja bahirāvaraṇairupetam ||16||

garbha + mamogha + vīryaḥ, bahirā + varaṇai + rupetam

तत्तस्थुषश्च जगतश्च भवानधीशो,

यन्माययोत्थगुणविक्रिययोपनीतान्।

अर्था(ज)जुषन्नपि हृषीकपते न लिप्तो,

येऽन्ये स्वतः(फ) परिहृतादपि बिभ्यति स्म ॥ 17 ॥

tattasthuṣāśca jagatāśca bhavānadhīśo,

yanmāyayotthaguṇavikriyayopanītān

arthā(ñ)juṣannapi hr̥ṣīkapate na lipto,

ye'nye svataḥ(ph) parihṛtādapi bibhyati sma ||17||

tat + tasthu + śaśca, yan + māyayottha + guṇa + vikriyayo + panītān,

arthā(ñ) + juṣan + napi, parihṛtā + dapi

स्मायावलोकलवदर्शितभावहारि-

भ्रूमण्डलप्रहितसौरतमन्त्रशौण्डैः।

पत्यस्तु षोडशसहस्रमनं(ङ)गबाणैर्-

यस्येन्द्रियं(म) विमथितुं(ङ) करणैर्न विभ्यः ॥ 18 ॥

smāyāvalokalavadarśitabhāvahāri-
bhrūmaṅḍalāprahitasauratamantraśaūṅḍaiḥ
patnyāstu ṣoḍaśasahasramana(ṅ)gabāṅair-
yasyendriyaṃ(m) vimathitum(ṅ) karaṅairna vibhvyah ||18||

smāyā + valoka + lavadar + śita + bhāvahāri,

bhrūmaṅḍala + prahitasau + ratamantra + śaūṅḍaiḥ,

ṣoḍaśa + sahasra + mana(ṅ) + gabāṅair

विभ्व्यस्तवामृतकथोदवहास्त्रिलोक्याः(फ्),

पादावनेजसरितः(श) शमलानि हन्तुम्।

आनुश्रवं(म्) श्रुतिभिरङ्घ्रिजमङ्गसङ्गैस्-

तीर्थद्वयं(म्) शुचिषदस्त उपस्पृशन्ति ॥ 19 ॥

vibhvyāstavāmṛtakathodavahāstrilokyāḥ(ph),
pādāvanejasaritaḥ(ś) śamalāni hantum
ānūśravaṃ(m) śrutibhiraṅghrijamaṅgasāṅgais-
tīrthadvayaṃ(m) śuciṣadāsta upāsprśanti ||19||

vibhvyas + tavā + mṛtakatho + davahāstri + lokyāḥ(ph), pādā + vane + jasaritaḥ(ś),
śrutibhiraṅ + ghrijamaṅ + gasaṅgai, tīrthad + vayaṃ(m)

बादरायणिरुवाच

इत्यभिष्टूय विबुधैः(स्), सेशः(श) शतधृतिर्हरिम्।

अभ्यभाषत गोविन्दं(म्), प्रणम्याम्बरमाश्रितः ॥ 20 ॥

bādarāyaṅiruvāca

ityabhiṣṭūya vibudhaiḥ(s), seśaḥ(ś) śatadhṛtirharim
ābhyabhāṣata govindaṃ(m), praṅamyāmbaramāśritaḥ ||20||

ityabhiṣ + ṭūya, śata + dhṛtir + harim, praṅamyāmbara + māśritaḥ

smāyāvalokalavadarśitabhāvahāri-
bhrūmaṇḍalaprahitasauratamantraśauṇḍaiḥ
patnyastu ṣoḍaśasahasramana(ṅ)gabāṇair-
yasyendriyaṃ(m) vimathituṃ(ṅ) karaṇairna vibhvyah ||18||

smāyā + valoka + lavadar + śita + bhāvahāri,
bhrūmaṇḍala + prahitasau + ratamantra + śauṇḍaiḥ,
ṣoḍaśa + sahasra + mana(ṅ) + gabāṇair

विभ्वस्तवामृतकथोदवहास्त्रिलोक्याः(फ्),
पादावनेजसरितः(श) शमलानि हन्तुम्।
आनुश्रवं(म) श्रुतिभिरङ्घ्रिजमङ्गसङ्गैस्-
तीर्थद्वयं(म) शुचिषदस्त उपस्पृशन्ति ॥ 19 ॥

vibhvyastavāmṛtakathodavahāstrilokyāḥ(ph),
pādāvanejasaritaḥ(ś) śamalāni hantum
ānuśravaṃ(m) śrutibhiraṅghrijamaṅgasaṅgais-
tīrthadvayaṃ(m) śuciṣadasta upaspr̥śanti ||19||

vibhvyas + tavā + mṛtakatho + davahāstri + lokyāḥ(ph), pādā + vane + jasaritaḥ(ś),
śrutibhiraṅ + ghrijamaṅ + gasaṅgai, tīrthad + vayaṃ(m)

बादरायणिरुवाच

इत्यभिष्टूय विबुधैः(स), सेशः(श) शतधृतिर्हरिम्।
अभ्यभाषत गोविन्दं(म), प्रणम्याम्बरमाश्रितः ॥ 20 ॥

bādarāyaṇiruvāca

ityabhiṣṭūya vibudhaiḥ(s), seśaḥ(ś) śatadhṛtirharim
abhyabhāṣata govindaṃ(m), praṇamyāmbaramāśritaḥ ||20||

ityabhiṣ + ṭūya, śata + dhṛtir + harim, praṇamyāmbara + māśritaḥ

ब्रह्मोवाच

भूमेर्भारावताराय, पुरा विज्ञापितः(फ) प्रभो।

त्वमस्माभिरशेषात्मं(व)स्-तत्तथैवोपपादितम् ॥ 21 ॥

brahmovāca

bhūmerbhārāvatārāya, purā vijñāpitaḥ(ph) prabho

tvamāsmābhiraśeṣātmaṃ(v)s-tattathaivopapāditam ||21||

bhūmer + bhārā + vatārāya, tvamasmā + bhira + śeṣāt + maṃ(v)s,

tat + tathaivo + papāditam

धर्मश्च स्थापितः(स्) सत्सु, सत्यसन्धेषु वै त्वया।

कीर्तिश्च दिक्षु विक्षिप्ता, सर्वलोकमलापहा ॥ 22 ॥

dharmāścā sthāpitaḥ(s) sātsu, śātyasāndheṣu vai tvayā

kīrtiśca dikṣu vikṣiptā, sarvalokamalāpahā ||22||

satya + sandheṣu, sarvalo + kamalā + pahā

अवतीर्य यदोर्व(व)शे, बिभ्रद् रूपमनुत्तमम्।

कर्माण्युद्दामवृत्तानि, हिताय जगतोऽकृथाः ॥ 23 ॥

avatīrya yadorvaṃ(v)śe, bibhrad rūpamanuttamam

karmāṇyuddāmaṃvṛttāni, hitāya jagato'krthāḥ ||23||

rūpa + manuttamam, karmāṇyud + dāmaṃvṛttāni

यानि ते चरितानीश, मनुष्याः(स्) साधवः(ख) कलौ।

शृण्वन्तः(ख) कीर्तयन्तश्च, तरिष्यन्त्यज्ञसा तमः ॥ 24 ॥

yāni te caritānīśa, manuṣyāḥ(s) sādavaḥ(kh) kalau

śṛṇvāntaḥ(m) kīrtayāntāśca, tariṣyāntyañjasā tamaḥ ||24||

kīrtayan + tāśca, tariṣ + yantyañ + jāśā

यदुवं(व)शेऽवतीर्णस्य, भवतः(फ) पुरुषोत्तम।

शरच्छतं(म्) व्यतीयाय, पं(ञ)चविं(व)शाधिकं(म्) प्रभो ॥ 25 ॥

yaduvam(v)śe'vatirṇasya, bhavataḥ(ph) puruṣottama
śarācchataṃ(m) vyatīyāya, pa(ñ)caviṃ(v)śādhikaṃ(m) prabho ||25||

yaduvam(v)śe' + vatirṇasya, pa(ñ)ca + vim(v)śā + dhikaṃ(m)

नाधुना तेऽखिलाधार, देवकार्यावशेषितम्।
कुलं(ञ) च विप्रशापेन, नष्टप्रायमभूदिदम् ॥ 26 ॥

nādhunā te'khilādhāra, devakāryāvaśeṣitam
kulaṃ(ñ) ca vipraśāpena, naṣṭapṛāyamabhūdidam||26||

deva + kāryā + vaśeṣitam, naṣṭa + pṛāya + mabhūdidam

ततः(स) स्वधाम परमं(म्), विशस्व यदि मन्यसे।
सलोकाल्लोकपालान् नः(फ), पाहि वैकुण्ठ किं(ङ्)करान् ॥ 27 ॥
tataḥ(s) svadhāma paramaṃ(m), viśasva yadi manyase
salokāmllokapālān naḥ(ph), pāhi vaikū(ṇ)ṭhakiṅkarān ||27||

salokāml + loka + pālān

श्रीभगवानुवाच
अवधारितमेतन्मे, यदात्य विबुधेश्वर।
कृतं(म्) वः(ख) कार्यमखिलं(म्), भूमेर्भारोऽवतारितः ॥ 28 ॥
śrībhagavānuvāca
avadhāritametānme, yadāttha vibudhēśvara
kṛtaṃ(m) vaḥ(kh) kāryamakhilaṃ(m), bhūmerbhāro'vatāritaḥ ||28||

avadhā + ritame + tanme, bhūmer + bhāro' + vatāritaḥ

तदिदं(म्) यादवकुलं(म्), वीर्यशौर्यश्रियोद्धतम्।
लोकं(ञ) जिघृक्षद् रुद्धं(म्) मे, वेलयेव महार्णवः ॥ 29 ॥
tadidaṃ(m) yādavakulaṃ(m), vīryaśauryaśriyōddhatam
lokaṃ(ñ) jighṛkṣad rūddhaṃ(m) me, velayeva mahārṇavaḥ ||29||

vīrya + śaurya + śriyod + dhatam

यद्यसं(व)हृत्य दृप्तानां(म), यदूनां(म) विपुलं(ङ्) कुलम्।

गन्तास्म्यनेन लोकोऽय-मुद्वेलेन विनङ्क्ष्यति ॥ 30 ॥

yādyasaṃ(v)hṛtya dṛptānām(m), yadūnām(m) vipulam(ṅ) kulam

gāntāsmyanena loko'ya - mūdvelena vinaṅkṣyati ||30||

yadya + saṃ(v)hṛtya, gantās + myanena, mud + velena

इदानीं(न) नाश आरब्धः(ख), कुलस्य द्विजशापतः।

यास्यामि भवनं(म) ब्रह्मन् -नेतदन्ते तवानघ ॥ 31 ॥

idānīm(n) nāśa ārabdhah(kh) kulasyā dvijaśāpajah

yāsyāmi bhavanam(m) brahman - netadānte tavānagha ||31||

श्रीशुक उवाच

इत्युक्तो लोकनाथेन, स्वयम्भूः(फ) प्रणिपत्य तम्।

सह देवगणैर्देवः(स), स्वधाम समपद्यत ॥ 32 ॥

śrīśuka uvāca

ityūkto lokanāthenā, svayāmbhūḥ(ph) praṇipātya tam

saha devagaṇairdevaḥ(s), svadhāma samapādyata ||32||

deva + gaṇair + devaḥ(s)

अथ तस्यां(म) महोत्पातान्, द्वारवत्यां(म) समुत्थितान्।

विलोक्य भगवानाह, यदुवृद्धान् समागतान् ॥ 33 ॥

atha tāsyām(m) mahōtpātān, dvāravātyām(m) samūtthitān

vilōkya bhagavānāha, yaduvṛddhān samāgatān ||33||

mahot + pātān, dvāra + vatyām(m), yadu + vṛddhān

श्रीभगवानुवाच

एते वै सुमहोत्पाता, व्युत्तिष्ठन्तीह सर्वतः।

शापश्च नः(ख) कुलस्यासीद्, ब्राह्मणेभ्यो दुरत्ययः ॥ 34 ॥

यद्यसं(व)हृत्य दृप्तानां(म), यदूनां(म) विपुलं(ङ्) कुलम्।

गन्तास्म्यनेन लोकोऽय-मुद्वेलेन विनङ्क्ष्यति ॥ 30 ॥

yadyasaṃ(v)hṛtya dr̥ptānāṃ(m), yadūnāṃ(m) vipulaṃ(ṅ) kulam

gantāsmyanena loko'ya - mudvelena vinaṅkṣyati ||30||

yadya + saṃ(v)hṛtya, gantās + myanena, mud + velena

इदानीं(न) नाश आरब्धः(ख), कुलस्य द्विजशापतः।

यास्यामि भवनं(म) ब्रह्मन् -नेतदन्ते तवानघ ॥ 31 ॥

idānīm(n) nāśa ārabdhaḥ(kh) kulasya dvijaśāpajah

yāsyāmi bhavanaṃ(m) brahman - netadante tavānagha ||31||

श्रीशुक उवाच

इत्युक्तो लोकनाथेन, स्वयम्भूः(फ) प्रणिपत्य तम्।

सह देवगणैर्देवः(स), स्वधाम समपद्यत ॥ 32 ॥

śrīśuka uvāca

ityukto lokanāthena, svayambhūḥ(ph) praṇipatya tam

saha devagaṇairdevaḥ(s), svadhāma samapadyata ||32||

deva + gaṇair + devaḥ(s)

अथ तस्यां(म) महोत्पातान्, द्वारवत्यां(म) समुत्थितान्।

विलोक्य भगवानाह, यदुवृद्धान् समागतान् ॥ 33 ॥

atha tasyāṃ(m) mahotpātān, dvāravatyāṃ(m) samutthitān

vilokya bhagavānāha, yaduvṛddhān samāgatān ||33||

mahot + pātān, dvāra + vatyāṃ(m), yadu + vṛddhān

श्रीभगवानुवाच

एते वै सुमहोत्पाता, व्युत्तिष्ठन्तीह सर्वतः।

शापश्च नः(ख) कुलस्यासीद्, ब्राह्मणेभ्यो दुरत्ययः ॥ 34 ॥

śrībhagavānuvāca

śrībhagavānuvāca

ete vai sumahōtpātā, vyuttiṣṭhāntīha sarvataḥ
śāpāśca naḥ(kh) kulāsyāsīd, brāhmaṇēbhyo durātyayaḥ ||34||

sumahot + pātā, vyut + tiṣṭhan + tīha, kulasyā + sīd

न वस्तव्यमिहास्माभिर्-जिजीविषुभिरार्यकाः ।

प्रभासं(म) सुमहत्पुण्यं(म), यास्यामोऽद्यैव मा चिरम् ॥ 35 ॥

na vāstavyamihāsmābhir- jijīviṣubhirāryakāḥ
prabhāsaṃ(m) sumahātpuṇyaṃ(m), yāsyāmo'dyaiva mā ciram ||35||

vastavya + mihās + mābhir + jijī + viṣubhi + rāryakāḥ,

sumahat + puṇyaṃ(m), yāsyāmo' + dyaiva

यत्र स्नात्वा दक्षशापाद्, गृहीतो यक्षमणोदुराद् ।

विमुक्तः(ख) किल्बिषात् सद्यो, भेजे भूयः(ख) कलोदयम् ॥ 36 ॥

yātrā snātvā dākṣaśāpād, grhīto yakṣmaṇoḍurāt

vimūktaḥ(kh) kilbiṣātsadyo, bheje bhūyaḥ(kh) kalodayam ||36||

yakṣmaṇo + ḍurāt

वयं(ञ) च तस्मिन्नाप्लुत्य, तर्पयित्वा पितृन् सुरान् ।

भोजयित्त्वोशिजो विप्रान्, नानागुणवतान्धसा ॥ 37 ॥

vayaṃ(ñ) ca tasminnāplūtya, tarpayitvā pitṛṅ surān
bhojayitvośijo viprān, nānāguṇavatāndhasā ||37||

tasmin + nāplūtya, bhojayitvo + śijo, nānā + guṇa + vatāndhasā

तेषु दानानि पात्रेषु, श्रद्धयोप्त्वा महान्ति वै ।

वृजिनानि तरिष्यामो, दानैर्नौभिरिवार्णवम् ॥ 38 ॥

teṣu dānāni pātreṣu, śraddhayoptvā mahānti vai
vṛjināni tariṣyāmo, dānairnaubhirivārṇavam ||38||

śraddha + yoptvā, dānair + naubhi + rivār + ṇavam

śrībhagavān uvāca

ete vai sumahotpātā, vyuttiṣṭhāntīha sarvataḥ
śāpāśca naḥ(kh) kulāsyāsīd, brāhmaṇēbhyo durātyayaḥ ||34||

sumahot + pātā, vyut + tiṣṭhan + tīha, kulasyā + sīd

न वस्तव्यमिहास्माभिर्-जिजीविषुभिरार्यकाः ।

प्रभासं(म्) सुमहत्पुण्यं(म्), यास्यामोऽद्यैव मा चिरम् ॥ 35 ॥

na vāstāvyaṁ mihāsmābhir- jijīviṣubhirāryakāḥ
prabhāsaṁ(m) sumahatpūṇyaṁ(m), yāsyāmo'dyaiva mā ciram ||35||

vastavya + mihās + mābhir + jijī + viṣubhi + rāryakāḥ,

sumahat + puṇyaṁ(m), yāsyāmo' + dyaiva

यत्र स्नात्वा दक्षशापाद्, गृहीतो यक्ष्मणोऽदुराट् ।

विमुक्तः(ख) किल्बिषात् सद्यो, भेजे भूयः(ख) कलोदयम् ॥ 36 ॥

yātrā snātvā dākṣaśāpād, grhīto yakṣmaṇoḍurāt
vimuktaḥ(kh) kilbiṣāt sadyo, bheje bhūyaḥ(kh) kalodayam ||36||

yakṣmaṇo + durāt

वयं(ञ्) च तस्मिन्नाप्लुत्य, तर्पयित्वा पितृन् सुरान् ।

भोजयित्वा शिजो विप्रान्, नानागुणवतान्धसा ॥ 37 ॥

vayaṁ(ñ) ca tasminnāplūtya, tarpayitvā pitṛṅ surān
bhojayitvośijo viprān, nānāguṇavatāndhasā ||37||

tasmin + nāplūtya, bhojayitvo + śijo, nānā + guṇa + vatāndhasā

तेषु दानानि पात्रेषु, श्रद्धयोप्त्वा महान्ति वै ।

वृजिनानि तरिष्यामो, दानैर्नौभिरिवार्षवम् ॥ 38 ॥

teṣu dānāni pātreṣu, śraddhayoptvā mahānti vai
vṛjināni tariṣyāmo, dānairnaubhirivārṣavam ||38||

śraddha + yoptvā, dānair + naubhi + rivār + ṣavam

श्रीशुक उवाच

एवं(म) भगवताऽऽदिष्टा, यादवाः(ख) कुलनन्दन।
गन्तुं(ङ) कृतधियस्तीर्थ(म), स्यन्दनान् समययुजन् ॥ 39 ॥

śrīśuka uvāca

evaṃ(m) bhagavatā''diṣṭā, yādavāḥ(kh) kulanaṅdana
gāntuṃ(ṅ) kṛtadhīyāstīrthaṃ(m), syāndanān samayūujan ||39||

kṛta + dhīyas + tīrthaṃ(m), samayū + yujan

तन्निरीक्ष्योद्धवो राजन्, श्रुत्वा भगवतोदितम्।
दृष्टारिष्टानि घोराणि, नित्यं(ङ) कृष्णमनुव्रतः ॥ 40 ॥

tannirīkṣyōddhavo rājan, śrūtvā bhagavatoditam
dṛṣṭvāriṣṭāni ghorāṇi, nityaṃ(ṅ) kṛṣṇamanūvrataḥ ||40||

tan + nirīkṣyod + dhavo, bhagavato + ditam, dṛṣṭvā + riṣṭāni, kṛṣṇa + manuvrataḥ

विविक्त उपसं(ङ)गम्य, जगतामीश्वरेश्वरम्।
प्रणम्य शिरिसा पादौ, प्रां(ञ)जलिस्तमभाषत ॥ 41 ॥
vivikta upasa(ṅ)gāmya, jagatāmiśvarēśvaram
praṇāmya śirisā pādau, prā(ñ)jalistamabhāṣata ||41||

jagatā + miś + vareś + varam, prā(ñ)jalis + tama + bhāṣata

उद्धव उवाच

देवदेवेश योगेश, पुण्यश्रवणकीर्तन।
सं(व)हत्यैतत् कुलं(न) नूनं(म), लोकं(म) सन्त्यक्ष्यते भवान्।
विप्रशापं(म) समर्थोऽपि, प्रत्यहन्न यदीश्वरः ॥ 42 ॥

uddhava uvāca

devadeveśa yogēśa, puṅyaśravaṇakīrtana .
saṃ(v) hṛtyaitat kuḷaṃ(n) nūnaṃ(m), lokaṃ(m) santyakṣyate bhavān
vipraśāpaṃ(m) samartha'pi, pratyahanna yadīśvaraḥ ||42||

punya + śravaṇa + kīrtana, saṃ(v)hṛtyai + tat, san + tyakṣyate, pratyahan + na

नाहं(न) तवाङ्घ्रिकमलं(ङ्), क्षणार्धमपि केशव ।

त्यक्तुं(म्) समुत्सहे नाथ, स्वधाम नय मामपि ॥ 43 ॥

nāhaṃ(n) tavāṅghrikamalaṃ(ṅ), kṣaṇārdhamapi keśava
tyāktuṃ(m) samuṭsahe nāthā, svadhāma naya māmapi ||43||

tavāṅghri + kamalaṃ(ṅ), kṣaṇār + dhamapi

तव विक्रीडितं(ङ्) कृष्ण, नृणां(म्) परममङ्गलम् ।

कर्णपीयूषमास्वाद्य, त्यजन्त्यन्यस्पृहां(ञ्) जनः ॥ 44 ॥

tava vikrīḍitaṃ(ṅ) kṛṣṇa, nṛṇāṃ(m) paramamaṅgalam
karṇapīyūṣamāsvādya, tyajantyanyspṛhāṃ(ñ) janāḥ ||44||

karṇa + pīyū + ṣamās + vādya, tyajantyan + yasṛhāṃ(ñ)

शय्यासनाटनस्थानस्-नानक्रीडाशनादिषु ।

कथं(न्) त्वां(म्) प्रियमात्मानं(म्), वयं(म्) भक्तास्त्यजेमहि ॥ 45 ॥

śayyāsanāṭanāsthānās - nānakrīḍāśanādiṣu

kathaṃ(n) tvāṃ(m) priyamātmānaṃ(m), vayaṃ(m) bhaktāstyajemahi ||45||

śayyā + sanā + ṭanas + thānas + nāna + krīḍā + śanādiṣu, bhaktās + tyajemahi

त्वयोपभुक्तस्रग्गन्ध-वासोऽलङ्कारचर्चिताः ।

उच्छिष्टभोजिनो दासास्-तव मायां(ञ्) जयेमहि ॥ 46 ॥

Tvayopabhuktasraggandha - vāso'laṅkāracarcitāḥ
ucchiṣṭabhojino dāsās- tava māyāṃ(ñ) jayemahi ||46||

Tvayopa + bhuktas + rag + gandha, vāso' + laṅkāra + carcitāḥ, ucchiṣṭa + bhojino

वातरशना य ऋषयः(श्), श्रमणा ऊर्ध्वमन्थिनः ।

ब्रह्माख्यं(न्) धाम ते यान्ति, शान्ताः(स्) सं(न्)न्यासिनोऽमलाः ॥ 47 ॥

Vātaraśanā ya ṛṣayaḥ(ś), śramaṇā ūrdhvamanthinaḥ
brahmākhyāṃ(n) dhāma te yānti, śāntāḥ(s) sa(n)nnyāsino'malāḥ ||47||

ūrdhva + manthinaḥ, sa(n)nnyā + sino' + malāḥ

वयं(न) त्विह महायोगिन्, भ्रमन्तः(ख) कर्मवर्त्मसु।
त्वद्वार्तया तरिष्यामस्-तावकैर्दुस्तरं(न) तमः ॥ 48 ॥

vayaṃ(n) tviha mahāyogin, bhramāntaḥ(kh) karmavartmasu
tvādvārtayā tariṣyāmas - tāvakairdustaraṃ(m) tamaḥ ||48||

tvad + vārtayā, tāvakair + dustaraṃ(m)

स्मरन्तः(ख) कीर्तयन्तस्ते, कृतानि गदितानि च।
गत्युत्स्मितेक्षणक्ष्वेलि, यन्नृलोकविडम्बनम् ॥ 49 ॥

smarāntaḥ(kh) kīrtayāntāste, kṛtāni gaditāni ca
gātyutsmitekṣaṇakṣveli, yanṅṛlokaviḍāmbanam ||49||

kīrtayan + taste, gatyut + smite + kṣaṇa + kṣveli, yan + ṅṛloka + viḍāmbanam

श्रीशुक उवाच

एवं(म) विज्ञापितो राजन्, भगवान् देवकीसुतः।
एकान्तिनं(म) प्रियं(म) भृत्य-मुद्धवं(म) समभाषत ॥ 50 ॥

śrīśuka uvāca

evaṃ(m) vijñāpito rājan, bhagavān devakīsutaḥ
ekāntinaṃ(m) priyaṃ(m) bhṛtya- mūddhavaṃ(m) samabhāṣata ||50||

mud + dhavaṃ(m)

इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहं(व)स्यां(म)
सं(व)हितायामेकादशस्कन्धे षष्ठोऽध्यायः ॥

iti śrīmādbhāgavate mahāpurāṇe pāramahaṃ(v)syāṃ(m)

saṃhitāyāṃ(v) ekādaśaskandhe ṣaṣṭho'dhyāyaḥ|

ॐ पूर्णमदः(फ) पूर्णमिदं(म) पूर्णात्पूर्णमुदच्यते
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥
ॐ शान्तिः(श) शान्तिः(श) शान्तिः ॥

Om Pūrṇamadah(ph) Pūrṇamidaṃ(m) PūrṇātPūrṇamudācyate|

Pūrṇāsya Pūrṇamādāya Pūrṇamevāvashiṣyate ||

Om Shāntih(ś) Shāntih(ś) Shāntih ||

